

ШЛЯХИ СТАНОВЛЕННЯ РЕГБІ-7 ЯК ОЛІМПІЙСЬКОГО ВИДУ СПОРТУ В УКРАЇНІ

Регбі як вид спорту має довгу історію, великі здобутки. Перший олімпійський матч з регбі відбувся в 1900-му році в Парижі. Йому трошки більше ніж сто двадцять років. Французи стали першим переможцем Олімпійських ігор з регбі. У 1924 році на Олімпійські ігри приїхало три збірні з регбі. У 2016-го році, попри 92 роки перерви, регбі (в більш спрощеному варіанті, зі зміною назви на «Регбі-7»), стало повноцінним учасником Олімпіади. Причина настільки довгої відсутності регбі в олімпійській програмі досить банальна - аж до 90-х років минулого століття у регбі не існувало єдиної міжнародної федерації. Однак з появою IRB (пізніше перейменовану в World Rugby) перспективи повернення регбі у олімпійську родину стало реальністю. Вагомий внесок у включення регбі до списку олімпійських видів спорту зробив аргентинець Агустін Пишо - колишній гравець збірної Аргентини, а нині віце-президент World Rugby, напевне найвпливовіша людина в регбі.

Саме регбі-7 стало олімпійським видом спорту. На відміну від класичного регбі, він є традиційно більш динамічним видом спорту, в ньому потрібно більше бігу, спритних фінітів та менше тактичних вишукувань. Окрім того, саме сім регбістів має перебувати на полі від кожної команди, а один тайм триває сім хвилин. Команди грають два тайми з хвилиною перервою і в підсумку повний матч займає всього-то 15 хвилин «чистого» часу. Включення регбі-7 до складу олімпійських видів спорту стало можливим саме завдяки спрощеній формі гри, яку можна легко вмістити в часові рамки Олімпіади.

Мета даної статті проаналізувати статус цього олімпійського виду спорту в Україні, а також означити шляхи для покращення ситуації в цьому напрямку.

У нашій країні становище регбі-7, як олімпійського виду спорту залишає бажати кращого. Лише недавно, завдяки зусиллям восьми представників регбійної громади Одещини, було створено сайт Федерації [1].

Дуже відродно відзначити, що на проблеми цього олімпійського виду спорту звернули увагу не тільки громадські діячі, а й державні чиновники. Так 07 червня 2021 року відбулася зустріч Міністра молоді та спорту України Вадима Гутцайта з керівником Федерації регбі України Євгеном Баженовим та з координатором програми розвитку регбі у Східній Європі Європейської федерації регбі Хосе Горачатеґі. У ході зустрічі було обговорено перспективи розвитку регбі в Україні, можливість проведення міжнародних змагань, особливості використання спортивних споруд для проведення турнірів.

Міністр молоді та спорту України Вадим Гутцайт відзначив плідну взаємодію Міністерства із Федерацією регбі України, її соціально-благодійну діяльність, спрямовану на адаптацію до мирного життя ветеранів ООС (АТО), а також залучення дітей та молоді до спорту. Участь у зустрічі також взяли заступниця Міністра Ніна Уманець та заступник Міністра Андрій Чесноков [2].

Але, як це не жахливо звучить, на цьому закінчується увага держави до цього виду спорту. У державі немає кваліфікованих тренерів, які б могли завтра влитися в колективи дитячо-юнацьких спортивних шкіл, чи створити спеціальні спортивні школи з регбі-7. Суспільство мало інформується щодо регбі-7, публікації, передачі вкрай рідкісні. У результаті, суспільство не інформоване і не може прийняти рішення, стосовно того чи варто займатися підростаючому поколінню цим видом спорту, перспектив він може відкрити перед молоддю.

Спеціалістам, тренерам, чиновникам і батькам необхідно замислюватися про майбутнє молоді. Дуже часто спостерігається типова ситуація з відсутністю можливості

продовжувати займатися улюбленим ділом. Оскільки, окрім дворової команди у дітей немає перспективи росту, немає змоги виїжджати на змагання, придбати інвентар та форму, відсутня і спадкоємність на рівні дворова команда- спортивна школа-збірна області.

Зауважимо, що спортивна робота з метою створення команд обласного рівня і вище для створення конкурентоспроможного середовища має базуватися на основах: створення системи менеджменту та визначення відповідних за цій вид спорту в кожному регіоні; врахування відповідних потреб (як в фінансуванні так і в створенні навчального середовища) та проблем кожної створеної команди і, відносно до потреб цієї команди приймати рішення, як на місцевому так і на державному рівні; навчання та виховання тренерського складу, для цього створення в профільних закладах; професійна адаптація, після якої, молода людина, закінчивши виступати в «великому спорті», зможе реалізувати себе в подальшому житті.

Тоді можна зробити висновки. Для створення потужної олімпійської збірної з регбі – 7 потрібно:

1. При спортивних школах створити профільні команди з регбі-7. Виділення для цього в вищезазначених школах приміщень, спортивних полів. Покращити матеріально-технічну базу в закладах загальної середньої освіти, які будуть розвивати регбі-7. Дозволити створювати команди, які будуть фінансуватися приватними особами у партнерстві з державою.

2. Нарахування комунальних послуг для таких команд, на початковому етапі (перші 5 років) має бути на пільгових умовах. Оренда приміщень повинна бути 1 грн. у рік незалежно від форми власності.

3. Проведення інформаційної роботи з батьками через масові та спортивні школи, центри за місцем проживання. Співпраця із засобами масової інформації. Підготовка тренерів з регбі – 7 в профільних закладах вищої освіти. Визначити заклади, які найбільш сприятливі до підготовки таких фахівців.

4. Розробка фахових посадових інструкцій і впровадження нових напрямків навчання зі спеціальності: тренер з регбі-7, менеджер. Впровадження новітніх методик роботи. Розробка та впровадження методик та методичних матеріалів для тренування та навчання дітей регбі-7.

5. Створення індивідуальних програм тренування та адаптації з урахуванням можливостей та талантів кожного члена команди. Розробка та видання підручників, іншої літератури з регбі-7. Проведення навчальних семінарів у рамках курсів підвищення кваліфікації тренерсько-викладацького складу.

6. Створення координаційної ради батьківських організацій з контролю за роботою тренерсько-викладацького складу. Забезпечення системи звіту власників та тренерсько-викладацького складу перед координаційною радою батьківських організацій.

Таким чином, впровадження в життя системи створення регбі-7, як олімпійського виду спорту в Україні потребує поєднання зусиль міністерства, обласних управлінь молоді та спорту та громадянського суспільства.

Використанні джерела:

1. <http://rugby.org.ua/ukr/news/page2/6180>
2. https://www.facebook.com/rugby.org.ua/?ref=page_internal.